

Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο για τον μακαριστό Μητροπολίτη Ροδοστόλου κυρό Χρυσόστομο από τον Μητροπολίτη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 16 Νοεμβρίου το πρωί τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεξανδρείας αρχιερατικό συλλείτουργο. Προεξήρχε και κήρυξε τον θείο Λόγο ο ποιμενάρχης μας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ενώ έλαβε μέρος ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος και ο Θεοφιλέστατος τέλεσαν τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο για τον μακαριστό Μητροπολίτη Ροδοστόλου κυρό Χρυσόστομο

. Παρέστησαν μέλη του Συλλόγου Αποφοίτων της Αθωνιάδος Σχολής.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου στο Μνημόσυνο:

Μέ ιδιαίτερη συγκίνηση τελέσαμε σήμερα, λίγες ημέρες μετά την έορτή του προστάτου του, μεγάλου πατρός της Έκκλησίας μας, αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, τό τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτου Ροδοστόλου κυρού Χρυσοστόμου, Σχολάρχου επί πολλά έτη της Αθωνιάδος Εκκλησιαστικής Σχολής του Αγίου Όρους.

Γιά έμένα προσωπικά καί γιά τούς άποφοίτους της Αθωνιάδος πού παρίστανται στό σημερινό μνημόσυνο του μακαριστού ιεράρχου καί Σχολάρχου μας, πού είχαμε τή μεγάλη εύλογία νά τόν γνωρίσουμε καί νά ζήσουμε κοντά του στά μαθητικά μας χρόνια, άποτελοῦσε πάντοτε ό αείμνηστος Μητροπολίτης πρότυπο ενός άφοσιωμένου στόν Θεό κληρικού καί ιεράρχου· ενός βαθειά κατηρτισμένου θεολόγου· ενός ανθρώπου άφοσιωμένου στην προσευχή καί στή μελέτη· ενός ανθρώπου γεμάτου αγάπη καί γιά τόν Θεό καί γιά τούς ανθρώπους.

Θά μπορούσαμε νά πούμε ότι μιμήθηκε τό παράδειγμα του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, του όποιου έφερε τό όνομα, καί έζησε άσκητικά, μέ ταπείνωση καί απλότητα, παρά τό ύψηλό του αξίωμα αλλά καί τόν σεβασμό πού απολάμβανε από τούς Άγιορεΐτες καί από όσους τόν γνώριζαν. Υπήρξε σέ όλη του τή ζωή πρότυπο μοναχικής πολιτείας καί άσκήσεως γιά τούς μοναχούς καί τούς κληρικούς,

πρότυπο άπλής και άνεπιτήδευτης συμπεριφοράς, πρότυπο άνιδιοτελοϋς άγάπης, πρότυπο γνησίου, όπως είπα και σε άλλη εύκαιρία, Άγιορείτου μοναχοϋ, όπως αποδείχθηκε τόσο κατά την περίοδο που διακονούσε ως Σχολάρχης τής Άθωνιάδος όσο και τά τελευταία χρόνια τής ζωής του, κατά τά όποια ζούσε στό κελλί του μελετώντας και προσευχόμενος στην ήσυχία τοϋ Άγίου Όρους.

Θά θυμόμαστε πάντοτε τό παράδειγμά του, τούς λόγους και την άγάπη του, και θά τόν μνημονεύουμε μέ σεβασμό, έχοντας την πίστη και την έλπίδα ότι ό Θεός στόν όποιο άφιέρωσε όλη τή ζωή του και ό όποιος τόν έτίμησε επί τής γής ως επίσκοπο τής Έκκλησίας του θά άναπαύει την ψυχή του, διά πρεσβειών τής Κυρίας Θεοτόκου, στό Περιβόλι τής όποίας έζησε επί 70 περίπου χρόνια και την όποια άγαπούσε και έμπιστευόταν άπεριόριστα, εκεί όπου επισκοπεϊ τό φώς τοϋ προσώπου του και όπου θά απολαμβάνει «ά ήτοιμάσεν τοίς άγαπῶσιν αϋτόν».

